

Osternacht

Römer 6, 3-11

Wir, die wir auf Christus Jesus getauft wurden, sind auf seinen Tod getauft worden. Wir wurden ja mit ihm begraben durch die Taufe auf den Tod, damit auch wir, so wie Christus durch die Herrlichkeit des Vaters von den Toten auferweckt wurde, in der Wirklichkeit des neuen Lebens wandeln. Wenn wir nämlich mit der Gestalt seines Todes verbunden wurden, dann werden wir es auch mit der seiner Auferstehung sein. Wir wissen doch: Unser alter Mensch wurde mitgekreuzigt, damit der von der Sünde beherrschte Leib vernichtet werde, so dass wir nicht mehr Sklaven der Sünde sind. Denn wer gestorben ist, der ist frei geworden von der Sünde. Sind wir nun mit Christus gestorben, so glauben wir, dass wir auch mit ihm leben werden. Wir wissen, dass Christus, von den Toten auferweckt, nicht mehr stirbt; der Tod hat keine Macht mehr über ihn. Denn durch sein Sterben ist er ein für alle Mal gestorben für die Sünde, sein Leben aber lebt er für Gott. So begreift auch ihr euch als Menschen, die für die Sünde tot sind, aber für Gott leben in Christus Jesus.

Рим 6, 3-11

Брати! Чи ви не знаєте, що всі ми, які хрестилися в Христа Ісуса, хрестилися в Його смерть? Тож ми поховані з Ним через хрещення в смерть, щоб так, як Христос був воскресений із мертвих славою Отця, так і ми почали би ходити в оновленні життя. Бо якщо ми стали такими, що зрослися з подобою Його смерті, то так само будемо і з подобою Його воскресіння; знаючи оце: стара наша людина розп'ята разом з Ним, щоб було знищене тіло гріха, щоб ми більше не служили гріхові; бо хто помер, той оправданий від гріха. Якщо ми померли з Христом, то віримо, що й будемо жити з Ним; знаючи, що Христос, вставши з мертвих, більше не вмирає – смерть над Ним більше не панує. Бо як Він помер, то тільки один раз помер для гріха, а як живе, то для Бога живе. Так само й ви вважайте себе мертвими для гріха і живими для Бога в Христі Ісусі.

Лк 24, 1-12

Першого дня тижня дуже рано жінки прийшли до гробу, несучи пахощі, які приготували. І знайшли, що камінь відвалений від гробниці; а ввійшовши, не знайшли тіла Господа Ісуса. І сталося, як були вони через це розгублені, ось два мужі стали біля них у блискучому одязі. Коли ж вони, налякані, похиляли обличчя до землі, ті сказали їм: «Чому ви шукаєте живого між мертвими? Немає Його тут, бо Він воскрес! Згадайте, як казав вам, коли ще був у Галілеї. Він говорив: “Потрібно, щоб Син Людський був виданий у руки грішних людей, був розп’ятий і воскрес на третій день”». Тоді вони пригадали Його слова. Тож, повернувшись від гробу, вони сповістили про все це Одинадцятьом і всім іншим. То були Марія Магдалина, Йоанна, Марія, мати Якова. Також і інші жінки, які були з ними, розповідали про це апостолам. Та їхні слова здалися тим маячною, – і вони не вірили їм. А Петро, підвівшись, побіг до гробу і, схилившись, побачив лише полотна, – і пішов до себе, дивуючись з того, що сталося.

Lukas 24,1-12

Am ersten Tag der Woche gingen die Frauen mit den wohlriechenden Salben, die sie zubereitet hatten, in aller Frühe zum Grab. Da sahen sie, dass der Stein vom Grab weggerollt war; sie gingen hinein, aber den Leichnam Jesu, des Herrn, fanden sie nicht. Und es geschah: Während sie darüber ratlos waren, siehe, da traten zwei Männer in leuchtenden Gewändern zu ihnen. Die Frauen erschrakten und blickten zu Boden. Die Männer aber sagten zu ihnen: Was sucht ihr den Lebenden bei den Toten? Er ist nicht hier, sondern er ist auferstanden. erinnert euch an das, was er euch gesagt hat, als er noch in Galiläa war: Der Menschensohn muss in die Hände sündiger Menschen ausgeliefert und gekreuzigt werden und am dritten Tag auferstehen. Da erinnerten sie sich an seine Worte. Und sie kehrten vom Grab zurück und berichteten das alles den Elf und allen Übrigen. Es waren Maria von Magdala, Johanna und Maria, die Mutter des Jakobus, und die übrigen Frauen mit ihnen. Sie erzählten es den Aposteln. Doch die Apostel hielten diese Reden für Geschwätz und glaubten ihnen nicht. Petrus aber stand auf und lief zum Grab. Er beugte sich vor, sah aber nur die Leinenbinden. Dann ging er nach Hause, voll Verwunderung über das, was geschehen war.